

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI LAP.

Nyomda és kiadóhivatal

Brassó. Kapu-utca 60 szám. — Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DIJ

helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
egész évre 20 k, fél évre 10 k, negyedévre 5 k.

Egyes szám ára 8 f., kapható:

kiadóhivatalban, Gross G., Polanek F., és Friedmann F. üzletében.

Felolós szerkesztő:

Dr. VAINA GÁBOR, ügyvéd.

Szerkesztőség: Kapu-u 60.

Értekezhetni:

d. e. 8-9 és d. u. 2-4 óráig.

Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DIJ:

2 hasábos gar-nondsor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 24
3 hasábos gar-nondsor 13 f. Nagyon és többszöri hirdetésnél kedvezmény.

Nyilttér sora 30 f.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő.

Nincs ellentét.

Brassó, okt. 16.

(X) Sokan akartak ellentétet feltüntetni a gazdaság és kereskedelem közt. A Kassán lefolyt gazdakongresszus után, az ily törekvések elfognak némulni.

És el is kell.

Mert a mezőgazdaság és kereskedelem egymásra vannak utalva.

Téved az a gazda, a ki azt hiszi, hogy a közlekedés mai szédületes fejlődése, valamint az egész világ konjunkturáit felölelő kereskedelmi szervezet mellett, termékeinek árusításánál szakavatott közbenjáróra nem szorul.

Tévednek viszont a kereskedők, ha a gazdák tömörülését termékeik eladásánál és szükségleteik fedezésénél a kereskedelem érdekeivel ellentétben állónak vélik; holott ellenkezőleg a gazdák az összpontosítással a kereskedők munkáját egyszerűsítik, a mellett azonban saját részükre is biztosítják a közlekedés fejlődése segélyével elérhető előnyöket.

Az általános gazdasági haladás hozza magával, hogy a kisgazda szövetkezés útján igyekszik a nagyobbak előnyeit megszerezni.

Viszont a kiskereskedelem is mindinkább vesztí léalapját; szűkretű ügyleteivel nem mozdíthatja elő a termékek kelendőségét és az értékesítést nem teheti a termelő által is elérhető eredménynél kedvezőbbé.

A közlekedési eszközök rohamos fejlődése és a világversenynek minden-hová való elhatolása újabb időben olytág kombinációt alkotott a mezőgazdasági termékek értékesítésénél, hogy azt csakis a szakavatott kereskedelem képes kellőképp érvényesíteni.

Az azonban nem áll, mit állítanak sokan, hogy a mezőgazdasági válság teljes mértékben beáll világszerte, és így országunk is uszni fog benne.

A világtermés jósaága vagy rosszsaága szerint hullámanak az árak s a világaralakulás alól természetesen kivonnunk magunkat lehetetlen.

Ha, mint az idén, a világtermés gyenge s a minimális fogyasztási szükségletet sem fedezi, az árak emelkedni fognak s a termelőt ez az árjavulás kipótolhatja a termés - minuszért. Ideiglenes árdepressziók, mint pl. a mostani is, meg nem változtatják az általános szabályt, mert a meglevő készletek, vagy a malmok. üzemesőkentése, a szállításoknak bizonyos időben tömeges volta stb. egy időre lanybulást idézhetnek ugyan elő az árakban, de a terméshiány idővel mégis csak érezteti hatását s ez a hatás okvetlenül áremelkedésben jut kifejezésre.

Az persze más kérdés, hogy az emelkedés akkor már kinek válik javára: a termelőnek-e, vagy az üzéreknak.

Viszont, ha a világtermés jó, akkor az árak esnek s csakis a termés-plusz kárpótolhat az alacsony áráért. Sem állandóan alacsony árakra nem kombinálhatunk, mert az előbbi a termelés fokozására, az utóbbi pedig annak csökkentésére vezetne, a mi aztán természetszerűleg megfordítaná az áralakulást.

Magyarországnak az idén gyenge termése volt; de gyenge a világtermés is és így a gabonaáraknak természet-szerűleg emelkedniök kell. Ennek az emelkedésnek ma még útjában állanak a tavaly és két év előtről megmaradt készletek s a fentebb említett időleges tényezők. A deficites világtermés folytán azonban a most meglevő készletek ez évben okvetlen elfognak s a jövő aratási szezonra már alig lesz a világon elegendő gabonakészlet. Ha tehát, a jövő évi termés jó lesz, Magyarország, mely a legkorábban szokott megjelenni a világpiacra, beseperheti a hasznot, mely a készletek hiányából támadó ár-emelkedésből rezultálódik.

A kilátások tehát a magyar gazdára, az idei világtermés következtében, pár évre nem mondhatók kedvezőtleneknek. Azutáni időre előre ne jajgassunk, hanem a helyett a magyar

gazda tartsa mindig szem előtt azt az axiómát, a mit okos és előrelátó nemzetgazdák már a tengerentuli verseny keletkezése alkalmával hirdettek: bizonyos területen mennél csekélyebb költséggel mennél többet termelni.

És tenni való van azon bajokon is valami, mit a gazdák állítanak: hogy a közvetítés útján előállott értékemelkedés csak egyoldalulag válik be. S ez azért van mint gazdáink mondják, mert a gabonakereskedelem az árkonjunkturákat beavatkozásával olyként igyekszik a kereslet és kínálat természetes viszonyaitól eltéríteni, hogy a részére jutó közvetítői díj a természetes viszonyok alapján képződhető és a termelőt megillető értékesítési árnak rovására esik.

Hogy ezen panasz jogosult-e vagy nem, nehéz határozott feleletet adni. Valami a dologban azért mégis lehet, mert csak szeszélyből a gazdák talán ilyesmit mégsem állítanak.

Mindenesetre hiba, hogy a gabona-uzsora kérdésénél a szolid kereskedelmet is belekeverték. Pedig a szolid kereskedelemre ezen vád nem talál!... De épp ezért a szolid kereskedelem érdeke sürgeti azt, hogy a gabonaelővétel kérdése mielőbb szabályoztassék, éppen azért, hogy ezt az üzleti formát a kereskedelem rovására senki se használhassa uzsora palástolására.

A legutóbbi népszámlálás adatai szerint a földbirtokosok és bérlők száma 1.611.755 és a gabonakereskedőké 6184, úgy a nemzeti vagyon jobb megoszlása és a vele járó kedvezőbb általános gazdasági viszonyok érdekében csak azt kívánhatjuk, hogy a mezőgazdaság főterményének vételárából a nagyobb hányad a sokkal nagyobb számot tevő termelőknek jusson.

De ideje a gazdák és kereskedelem közti idegességnek végképp véget vetni, mindkét fél egymásra van utalva, nincs értelme az ellenszenvnek, mert a két osztály közt nem lehet ellentét.

KÖLCSON-KÖNYVTÁRT

rendezett be a „BRASSÓI LAPOK“ könyvkereskedése. Havi bérletdíj 1 kor., kötetenként 10 fill. Ugyanitt megrendelhető bárhol megjelent hírlap, folyóirat és divatlap pontosan házhoz szállítva árfelemelés nélkül.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pt. Școală - BCU Cluj

A főispán lemondása.

Brassó, okt. 16.

A S.-Szt.-Györgyön megjelenő „Székely Nemzet” igen rokonszenvesen ír vármegyénk főispánjáról azon alkalomból, hogy átlásából eltávozik. Azt írja: „Brassó vármegye főispánja, úrmósi Maurer Mihály cs. és kir. kamarás, megrendült egészségre való hivatkozással a napokban átnyújtotta Budapestén Széll Kálmán belügymin. a főispáni méltóságról való lemondását és a belügyminiszter azt, tekintettel indokaira, el is fogadta. Brassó vármegyébe tehát új főispán vonul be, a kinek személye eddig még bizonyosan nem tudható. A „Brassói Lapok” igen meleg hangon vesz búcsút a vármegye kitűnő főispánjától; többek közt a következőket írja nevezett lapársunk stb. (Itt idézi lapunk szombati számának a főispán lemondásáról írt cikkéből azt a részletet, a melyben az mondatik, hogy a főispán érdemei közül a legnagyobb „a brassói magyarság egyesítése“.)

A „Kr. Tageblatt” csak annyit ír, hogy a közigazgatási bizottságnak tudomására hozta a főispán lemondását és köszönetet mondott a bizottság tapasztalt támogatásáért. Azt perfid módon elhallgatja, hogy a bizottság nevében dr. Jekel Frigyes alispán milyen megható bucsubeszédet mondott és mily ékes szavakkal magasztalta a főispán pártatlanságát, igazságszeretetét és tapintatosságát és mily lelkesen „hoch”-oltak és „éljen”-eztek a bizottsági tagok, szászok és magyarok.

A „Kr. Zeitung” szokott komiszmodorában azt írja, hogy a főispán tekintet nélkül a nemzetiségre, könnyűvé tette a város lakosainak a tőle való megválást. Valjon ki hatalmazta fel a Kr. Zeitungot arra, hogy a „zöldeken” kívül mások nevében is beszéljen? Senki! Legalább magyar ember és egyáltalában okos *) ember nem. Beszéljen hát a Kr. Zeitung csak a maga nevében. Mi is beszéltünk a magunk és a magyarság nevében — szombaton. Egyéb iránt jaj nekünk magyaroknak, ha olyan főispánt találunk kapni, a kivel a „Kr. Zeitung” is meg lesz elégedve.

A szász lapok magatartása egyébként jellemző arra nézve, hogy mit várhat viszonzásul az a nemzetiségektől, a ki jóindulattal van irántok.

A szászok tesznek főispánt?

Brassó, okt. 16.

Igen azt kérdezzük mindazoktól, valakiket illet: *A szászok tesznek főispánt?* Mert a mint lapunk tegnapi számában említettük, csak amugy röviden, a tegnapi délután folyamában az a hír terjedt el városunkban, hogy a szászok deputációt küldenek Széll Kálmánhoz, hogy tőle egy maguknak való alkalmas, „okos-**) és értelmes” főispánt kérjenek. Megmondtuk azonnal egészen röviden ugyan, de elég érthetően, hogy azok után a *heccezek* után, a melyek itt Brassóban a zöldek részéről már évek óta folynak, minden ellen a mi magyar, azok után a kifaka-

dások után, a melyek a törvényhatósági bizottság legutóbbi közgyűlésén történtek, azok után a fenyegetődzések után, a melyekkel ott ijesztgetni próbáltak, a forradalom proklamátása és a német császár seregeinek segítségül hívása után, igazán *pofa* kell ahhoz, hogy valaki ezen jó urak közül a miniszter elé járuljon és még ehhez *olyan kívánsággal*, hogy ők jelölhessék meg azt, hogy ki legyen főispán. Ehhez *pofa* kell, olyan *pofa*, a milyen *pofája* csak egy *fiakker lónak* van.

Reméljük elmúltak azok az idők, a mikor nem Brassó vármegyének, hanem a „szászoknak” tettek ide főispánt. Ma nem olyanok itt a viszonyok, hogy a szászok kívánságait figyelembe lehessen venni, mert hiszen ez megjutalmazása volna annak az „ágaskodásnak”, a melyet évek óta produkálnak és a melyet a legutóbbi időben tökélyre vittek. A kik „forradalommal” fenyegetődznek, azokkal „erőt” kell szembe állítani és a kik a német császárt hívják segítségül, azoknak *pacifikatort* kell a nyakukra küldeni.

Valóban kíváncsiak vagyunk arra, hogy kik vállalkoznak erre a deputációra és méginkább, hogy ki vállalkozik ennek a deputációnak a vezetésére. *Reméljük és elárjuk, hogy az alispán ur nem fog vállalkozni erre a szomorú szerepre.*

De még leginkább kíváncsiak volnánk arra, hogy ki lesz az a boldog halandó, a kinek az érdekében a szász deputáció Budapestre pardon „Ofenpestre” fárad; ki lesz az a boldog halandó, a kit ők főispánjoknak kijelölnek? Magyar lesz-e az, vagy szász, vagy a legutóbbi fegyverbarátság révén talán épen oláh? Nohát akárki lesz, magyar aligha lesz; mert azon viselkedés után, a melyet a szászok az utolsó időkben tanusítottak, magyar emberre nézve *compromittáló* volna az ő bizalmuk és *önérzetes* magyar ember bizonyára undorral fordulna el ettől a bizalomtól.

Es akárki lesz, az a boldog halandó, ha úgy jön ide főispánnak mint a szászok jelöltje, a szászok óhajára, a szászok kívánságára, a szászok kedvéért, legyen az bárki fia, szembe fogja találni magával az *egész magyarság ellenszenvét*, mert a szászok főispánjának, a szászok választottjának, a szászok barátjának, a szászok czimborájának fog tartatni és idejövételét megelőzi majd *hatalmas ugrásokkal* a magyarság kebléből soha ki nem irtható gyanu.

Nem szászgyűlölet beszél belőlünk. Mert azt még inkább elviselnék valahogy, hogy szász embert nevezzenek ki főispánnak; de az ellen, hogy most, mikor itt minden a fejetejére van állítva, azoknak a kívánsága legyen mérvadó a főispán kinevezésénél, a kik e felfordultságnak az okozói, hogy nekünk *a szászok tegyenek főispánt*, az ellen fellázad igazságszeretetünk, hazafiságunk és minden érzésünk.

Azt hisszük, hogy Széll Kálmán, a ki oly gondviselészerű bölcseséget tanusít a nagy dolgok intézésében, eltalálja a helyes utat a kicsinyekben is. Azt hisszük, hogy Széll Kálmán ismeri azt az aesopusi mesét, a melynek a morálja az, hogy „*successus improborum plures allicit*” (a gonoszok sikerei, másokban is kedvet ébresztenek a gonoszságra) és nem engedi magát elhatározásában befolyásoltatni ennek a hálátlan népnek se fenyegetőzései (forradalom, német császár) se igé-

retei által, hanem halad a maga útján, és kinevez egy olyan főispánt, a ki se nekik, se nekünk, se ingünk se gallérunk, a ki nem hagyja magát befolyásoltatni általuk, hanem a ki úgy mint elődje a jelenlegi főispán, — hogy a szász alispán bucsubeszédének kifejezéseivel éljünk — igazságszerető, pártatlan, részrehajlatlan és tapintatos lesz mindenki iránt és minden tétében.

A protestáns jótékony-nőegylet estélye.

Brassó, okt. 16.

A magyar protestáns jótékony nőegylet régtől fogva minden ősszel estélyt szokott rendezni a szegény gyermekek karácsonyi felsegélyezésének javára. Ezek az estélyek városunk vigalmi krónikájában igen előkelő helyet foglalnak el, mert valóban a legsikerültebb estélyek sorába tartoznak.

Ilyen volt a tegnapelőtti estély is, melyen a szokásos szindarab helyett, — valószínűleg a változatosság kedvéért, — egy öt pontból álló műsor s tombola képezte a bevezetést a tánczhoz.

Eddig mindenkor elismeréssel és dicsérettel emlékeztünk meg e nőegylet előadásairól. Most is így kell hogy tegyünk, mert a műsor minden tekintetben élvezetes és a legmesszebb terjedő igényeknek is teljesen megfelelő volt.

Elismerés és dicséret illeti az új elnöknőt, *Fekete Benőné* urnőt és az egész nőegyletet, hogy olyan magas foku műélvezetbe részesítette a közönséget, minőben valóban ritkán van része.

Városunk legkiválóbb, legtehetségesebb illetékes művésznői és művészei vonultak fel a nőegylet égisze alatt.

A műsor első pontját *Faflik Anna* k. a. művészi zongorajátéka képezte. Ez után a *Malcher-féle* vonós-négyes — h. lyesebben a vonós-nyomós-négyes — tagjainak (*Faflik Anna, Malcher Rezső, Gaál József és Faflik Emil*) művészi játéka gyönyörködtette a közönséget.

A tapsvihar elhangzása után *Szende Gyula* gondoskodott arról, hogy — legyen valami, a min nevetni is lehet. Folytonos derűtség közepette adta elő Gabányi „Az öngyilkos” cz. monológját.

Negyediknek *Krones Edgárné* urnő lépett a szinpadra. Két remek dalt énekelt el, s lázba ejtette gyönyörű hangjával az egész közönséget.

A műsor ötödik pontja új hangulatot teremtett. *Milodánovits S.* játszott kurucz dalokat tárogatón, s *Harsányi István* kísérté játékát czimbalmón. A fájón-bugó, majd vésszenen harsogó, lelkesítő és busító hangok mély hatással voltak a közönségre, mely a ritka élvezetért szünni nem akaró tapssal adózott a két urnak.

A műsor lezajlása után a „kék terembe” vonult a közönség, s megkezdődött a tombola, melynek folyamán körülbelül 300 szebnél-szebb értékes tárgy sorsoltott ki.

11 óra után hangzott fel a *Berbec* Gyuriék hurjairól az első csárdás. Megkezdődött a táncz, s folyt reggelig. *Berbec Gyuri* s elsőrangú bandája kitett magáért. Szakítva a Brassóban divó szokással, a legújabb és legszebb tánczdarabokat ját-

*) Most nem *vdrosi tandcsosra* gondolunk.

**) Bizonyára valamelyik *vdrosi tandcsosra* gondolnak. *Szedő.*

szodta, s így nem volt csoda, hogy a kipirult arcú párok oly szívesen s oly sokáig együtt maradtak.

Ofenpest vagy Budapest.

Brassó, okt. 16.

Rég elmúlt már az az idő, a mikor a helyi szász lapokban okos dolgokat is lehetett olvasni. A „Kr. Zeitung“-ról, a mely már több mint 6 év óta örjög, nem is beszélünk. Egy idő óta a „Kr. Tageblatt“ is, a melyben pedig néha-néha még is csak felvillant egy-egy józan gondolat, annyira megvadult, hogy akárhányszor tullicizálja a hazafiátlan kirohanások tekintetében (lásd: Német császár segítségül hívása Magyarország ellen), a „Kronst. Zeitung“-ot. Annál meglepőbb volt ránk nézve a „Kr. Tageblatt“ pénteki vezércikke, a mely azt fejtegeti, hogy minő névvel jelöljék a szászok székes-fővárosunkat: „Ofenpest“-nek nevezzék e azt továbbra is, úgy a mint egy idő óta, a mióta a bécsi magistratus megbolondult, a „Kr. Tageblatt“ is teszi azt, vagy pedig visszatérjenek-e a „Budapest“ elnevezéshez, — és végül arra az eredményre jut, hogy úgy az országos törvény, mint az eddigi nyelvhasználat szempontjából németül is kizárólag a „Budapest“ elnevezés a jogosult: és ezért a szászok által is azt véli használandónak. Ilyen tárgyilagosságot a felzaklatott szenvedélyek napjaiban, bizonyynyal senki sem várt volna a Kr. Tageblattól. Nem is telt az ki a Tageblatt-tól, hanem annak mérsékletéről előnyösen ismeretes munkatársától dr. Schmidt Károly képviselőtől. A kik végig szenvedték az utolsó képviselő választást, azok emlékeznek arra, hogy Schmidt Károly azon alkalommal is igen rokonszenvesen viselte magát velünk magyarokkal szemben, mignem fájdalom az a szenvedélyroham, a mely a helységnevekről szóló törvényjavaslat képviselőház elő terjesztése alkalmával a szászokat megszállta, őt is magával sodorta.

Nem akarunk kiterjeszkedni részletesen dr. Schmidt Károly cikkére, a melynek röviden az a tartalma, hogy azért egyedül jogos neve székesfővárosunknak német nyelven is „Budapest“, mivel az 1872. évi 36. tcz. „Budapest“ név alatt nem csak Budát és Pestet, hanem Ó-Budát is egyesítette és így „Ofenpest“ nem fejezi ki többé azt, a mit Budapest alatt értünk; továbbá mivel 30 év óta a német, francia, oláh stb., szóval mindenféle nemzet és nemzetiség is — a szászok is — mindig a „Budapest“ nevet használják.

Igen érdekes és helyes a cikk végén dr. Schmidt K. azon kijelentése is, hogy azon esetre, ha városunknak „Brassó“ lesz a hivatalos neve, a szászokalegnagyobb készséggel megfogadják ezen intézkedés előtt hajolni mint loyális polgárok (a loyaltást a királynak a nevenapja alkalmával október hó 4-én, a mikor nemcsak lobogót nem tűzött ki egyetlen szász se, de még csak említés se történt a király neve napjáról, megint nem igen tapasztaltuk.) — a magánhasználatban azonban a „Kronstadt“ nevet fogják használni.

A legérdekesebb azonban a dologban az, hogy péntek óta, a midőn ezt a vezércikket hozta, a Kr. Tageblatt következetesen tovább is megint az — Ofen-Pesth elnevezést használja.

Hát ez a szászok szokása. Mikor már a százokig ér a víz, mikor már maguk is megijednek izgatásaik rendkívüli sikereitől, akkor előállítanak maguk közül egyet és azt mondják neki: No te most mondj egy szép éneket a bolond magyarnak, mi pedig izgatunk tovább.

No de hát Brassóban nem lesz többet bolond a magyar!

HIREK.

Brassó, okt. 16.

— Készülődések a képviselőválasztásra.

Még hol van — Uram fia — a képviselő választások ideje és már a szászok is készülődnek. A napokban említettük, hogy dr. Lurtz K. kikeresett már magának egy kerületet. Most arról értesülünk, hogy Bömches Gyula kuriai bíró nyugalomba vonul és Brassó város I. kerületében fog fellépni képviselő jelöltül; Hintz Ernő nyugalmazott városi tanácsost pedig, a ki jelenleg a II. kerületet képviseli, a hermányi kerületbe fogják áthelyezni. Az egészben minket csak az a „nyugalomba vonulás“ érdekel. A szászoknál a képviselői állás úgy látszik rokkantak menedékházává kezd válni. Brennerberg Gyula bíró nyugalomba vonult és egy kis „Zuwage“ gyanánt megválasztatta magát képviselőnek. Így tett Hintz Ernő városi tanácsos ur is és így tesz most dr. Lindner Gusztáv egyetemi tanár és Bömches Gyula kuriai bíró ur is.

— Deutsch. Említettük lapunk múlt szombati számában, hogy Obert Henrik bolonyai szász gyógyszerésztáros azt a levelet, a melyet neki Nagy Sándor marosvásárhelyi gyógyszerész küldött, felbontatlanul visszaküldötte, azért, mivel az magyarul volt czimezve. Obert Henrik azt írta a levél borítékára: „Zurück, nicht angenommen! Deutsch!“ Hogy Obert Henrik ur ezen pangermán művelete minden magyarnak szemléleti uton is emlékeztetése vésődjék, a visszautasított levél borítékát lefénypesztettük és a „Brassói Lapok“ nyomdájának kirakataiban kifüggesztettük. Arra mentében az igen tisztelt közönség megtekintheti és dicsérheti a pangermánizmus bolonyai apostolatát.

— A brassói izr. hitközség holnap — szerdán — d. e. 10 órakor bucsuistentiszteletet tart abból az alkalomból, hogy régi imaházából elköltözik.

— Brandner Antal zeneigazgatót és a városi zenekar karmesterét szerdán d. u. 3 órakor temetik Kórház utca 14. sz. a. lakásáról a bolonyai róm. kath. temetőbe. Lelkéért az engesztelő szentmise f. hó 20. án lesz a plébániái templomban reggel fél 8 órakor.

— Csárdás egy szász menyegzőn. A múlt napokban vezette oltárhoz Hunor István fogarasi iparos Stoff Bertát, a zernesti cellulose gyár étkezőjében lakó vendéglős leányát. A menyegzőn magyarok, szászok és románok a legszebb egyetértésben mulattak. Midőn tánczra került a sor, a szászok és románok ép oly hévvel és lelkesedéssel járták a csárdást mint a magyarok. Ez az eset is annak a tanujele, hogy mikép érez és cselekszik a szász és román nép azon része, a mely nem enged magát megmételtyeztetni a nemzetiségi izgatók által.

— Az ügyészség és postaigazgatóság figyelmébe!!! Az „összes“ (?) Roth Lajos-os izgató képes levelező-lapokat lefoglalták,

postai továbbítását megtiltották és ime e hó 13-áról kezdve Szász-Sebesről mégis ilyen levelező-lapot továbbított a szász-sebesi m. kir. posta. Ez a gyalázatos levelező-lap a kezeink között van, s ezt szemlélve két kérdés merül föl előttünk. Első: melyik szász-sebesi üzlet szennyes odurejtekből került ki ez a levelező-lap most, miután az „összes“-t lefoglalták? Második: miféle m. kir. posta az a szász-sebesi, hogy határozott miniszteri tilalom dacára, ilyen szemtelen levelező-lapok továbbítására vállalkozik? Ezekre a kérdésekre feleljenek az illetékes hatóságok, s sujtsák a törvényes rendelet megsértőit, s annak lelkiismeretlen végrehajtóit szigorúan, hogy örökre elmenjen kedvük az ilyen arcátlauságtól.

— A perzsa sah kitüntette. Ő felsége a perzsa sah Sternberg Ármán és testvére cs. és k. udvari szállító hangszergyár főnökének, Sternberg Dezső urnak a nap és oroszánrendjelet adományozta és megengedte, hogy a perzsa császári udvari szállítói czímet használhassa. A sah és miniszterei Sternberg udvari hangszergyárban 2000.000 koronát meghaladó megrendelést tettek villamos zongorák, zongorák, harmonium és egyébbb hangszerekre. A sah összes bevárlásai között ez volt a legnagyobb.

— A sörös palackok szerencsája. Az az értekezlet, amelyet a sörös palackok hitelesítése tárgyában a kereskedelmi minisztériumban tartottak, kimondta, hogy a sörös palackokat koronahitelesítéssel ellátni nem kell. A jövőben háromféle nagyságú sörös palack lesz: 4.5, 6.5, és 9.5 deciliteres. Hogy az üvegek ilyenek legyenek, azért a sör eladói lesznek felelősek és nem az üveggyárosok. Az újításnak négy év alatt kell megtörténni. A palackokra a mértéket az üveggyárakban alkalmazták s e mérték hitelességit a rendőrség ellenőrzi, ami azt jelenti, hogy a régi állapotok megmaradnak és hogy a közönség megint vesztes marad.

— „Magyar Munka“ czimen okt. hó 1-étől komoly közgazdasági s társadalmi politikai folyóirat indult meg Gerő Ernő íróársunk szerkesztése mellett. Az új lap üdvös feladatot vállalt magára: a magyar ipar fellendítésén kívül küzdeni a munka megbecsüléséért s a munkanélküliség elleni társadalmi akció ügyének előbbreviteléért; erre annyival is inkább szükségünk van, mert nálunk e nagyfontosságú kérdés még csecsemő korát éli; a külföldnek e tekintetben nagyon háta mögött állunk. Ezeknek a magasztos érdekeknek szószólója legyen a „Magyar Munka“, melynek első száma gazdag tartalommal jelent meg. Aktuális cikkeik vannak benne a munkanélküliségről, kisiparosokról, álisparosokról, Amerikába való kivándorlásról, munkásszövetkezetekről s több fontos közgazdasági intézményről. Minden hazafias magyar méltó pártfogására érdemes a „Magyar Munka“, melynek előfizetési ára mesés olcsó: egész évre 2 (két) korona. Szerkesztőség Budapest, VII. Erzsébet-körút 18. sz. a. van.

— Mi okvetlen szükséges minden hölgynek? Szép, tiszta, üde arczbőr! Ez a legkönnyebben és legbiztosabban az egész virágon elismert és kedvelt Margit krém használatával érhető el. E teljesen ártalmatlan törvényesen védett arczenőcs, mely sem higanyt, sem ólmot nem tartalmaz, a szeplőt, májfoltot, pattanást és arc minden nemű tisztatlanságát pár nap alatt eltávolítja, a ránczokat kisimítja és az arcnak finom, fiatal rózsás színt ad. Kapható a készítőnél: Földes Kelemen gyógyszerésznél Aradon és minden gyógyszerésztárban. Nagy tégl 2 korona, kicsi tégl 1 korona.

14479/900 szám.

Hirdetmény.

F. é. október hó 19-én délelőtt 10 órakor a Brassó városi erdészeti hivatalban (Kapu-utca 65 h. sz. alatt, II. emelet) szóbeli és írásbeli árverés fog tartatni a zajzoni határon fekvő Piroška nevezetű havasi kaszálónak (793'80 hold) hat év tartamára az az 1901 évi január hó 1-étől 1905 évi október hó 31-éig leendő bérbe adása tárgyában.

Foganatosított javítások következtében a legjobb állapotban levő ezen havasi kaszáló úgy juhtenyésztésre, mint szarvasmarha felhajtására nagyon alkalmas.

Ajánlattevők tartoznak a szóbeli árverésnél a 400 korona kikiáltási ár 10%-át kitevő bánatpénzt letenni, illetve a lepecsételt, 1 koronás bélyeggel és a 400 korona kikiáltási ár 10%-át kitevő bánatpénzzel ellátott ajánlataikat, melyek azon nyilatkozatot kell hogy tartalmazzák, hogy ajánlattevő az általa ismert feltételeknek magát kifogás nélkül aláveti, f. é. október hó 19-éig délelőtt 10 óráig a Brassó városi erdészeti hivatalánál benyújtani.

A közelebbi feltételek a városi erdészeti hivatalban, valamint a csernátfalusi erdőkezelősnél a hivatalos órák alatt betekintheők.

Brassó, 1900. évi október hó 6-án.
592 (1—2).

A városi tanács.

Boros és sörös hordók gyári áron kaphatók

özv. Csalotzky Jánosnénál

Brassó, Hátulsó-u. 14.

Ugyanott minden a kádár szakmába vágó megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Lefelezett tej**VÁJ-TEJ****SAVÓ**

olcsó árak mellett kapható

a**Központi Tehenészetben****Brassó,**

598 (1—)

Közép-utca 33 sz.**Leszállított olcsó árak**

mellett kaphatni havi részletfizetésre is, különféle első rangu gyártmányú varrógépek — minden féle fa és vas butor, diványok, madracok, kékpek, tükrök és paplanok különféle vásznak, férfi öltönyök stb.

Szöllösy Zs.

456 (10—40)

Brassó, Kapu-u. 52. sz. a.

Sz. 1031/900.

Arverési hirdetmény.

Krizba községe a község tulajdonát képező 365. 366. 367. hr. szám alatti „Curia” vendéglő helyiségét az 1900 évi október hó 20-án d. e. 8 órakor Krizba község irodájában 6 évre ugymint: 1901 évi január 1-étől 1906 december 31-éig terjedő időre szó és írásbeli árverés útján haszonbérbe adja,

Az írásbeli zárt ajánlatok elfogadtatnak 1900 évi október hó 20-án d. e. 8—9 óráig a szóbeli árverés tart 9—10 óráig.

A kikiáltási ár évi 1500 korona.

Ugy nemkülömben a Krizba község tulajdonát képező 832 és 833 hr. számok alatti egykereű „Alsó” őrle malom az 1900 évi október hó 20-án d. e. 10 órakor haszonbérbe adatik. 3 évre ugymint 1900 évi november hó 1-étől 1903 október végéig terjedő időre szó és írásbeli árverés útján.

Az írásbeli zárt ajánlatok elfogadtatnak 1900 évi október 20-án d. e. 10—11 óráig a szóbeli árverés tart 11—12 óráig.

A kikiáltási ár évi 700 korona.

Árverező köteles a fennebbi tárgyakra nézve elkülönítve a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénz czimén árverező tisztviselő kezéhez letenni.

Az erre vonatkozó feltételek a községi irodában megtekintheők d. e. 8—12. d. u. 2—5 óráig.

Krizbán, 1900 évi október 6.

Illyés István
jegyző:

Az előljároság.

Illyés Andras
bíró: 590 (3.) —

Dessert ala Kugler drbként 3 kr.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy czukrászdámban a mai naptól kezdve az összes tésttaneműeket u m. krémes, rolló, almásbéles, torták a legnagyobb választékban darabonként 4 kr-ért lesznek eladva, ugyanazon nagyságban mint eddig és elismert jó minőségben.

Különösen a következőkre van szerencsém b. figyelmüket felhívni: citrom-crém-, csilás-, krém-, kávé- és narancs-torta, valamint a Kugler-féle dessert süteményeimre linom kivitelben darabonként 3 kr-ért.

588 (1—3)

Pékség és czukrászda
a luxus-pékhez
Kolostor-u. 30.

A róm. kath. templommal szemben.

Legfinomabb tea-sütemény kgrként 1.20—1.50 frt-ig.

Habostorták 1 frt-ól fölfelé

Magas diszes torták 2.50 frt-ól fölfelé.

Üzlet megnyitás!

Van szerencsém az igen tisztelt közönség tudomására hozni, hogy Kapu-utca 44. sz. a

fehernemu-üzletet

nyitottam. Raktáromon vászonneműeket, barcetteket, himzéseket, harisnyákat, stb. a legnagyobb választékban, ugyszintén magam által legszolidabban elkészített férfi-, női-, és gyermekfeherneműeket lehető olcsó áron tartok.

Midőn a t. közönség figyelmét leant álló czégjegyzésemre felhívom, maradok t. közönség becses megbizását kérve

kiváló tisztelettel

Wächter Ida